

ÎNCHEIERE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Rodica Toporaș,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Rodica
Toporaș împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al
Poliției, Inspectoratului de Poliție Ciocana, intervenientului accesoriu Piotr Topor cu
privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a admis apelul declarat de către Rodica Toporaș, s-a casat parțial hotărârea din
15 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 29 septembrie 2017 Rodica Toporaș a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al Poliției,
Inspectoratului de Poliție Ciocana, intervenientului accesoriu Piotr Topor cu privire
la anularea deciziei Inspectoratului de poliție Ciocana din data de 17 iulie 2017, cu
nr.16522, prin care s-a refuzat sancționarea lui Piotr Topor, obligarea
Inspectoratului de Poliție Ciocana de a porni cauză contravențională cu eventuala
sancționare a lui Piotr Topor și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că locuiește împreună cu tatăl său
Piotr Topor în sectorul Ciocana, mun. Chișinău. A menționat că din cauza
neînțelegerilor și ingerințelor care le aduce tatăl său în viața sa privată a sesizat de
nenumărate ori, telefonic, Inspectoratul de Poliție Ciocana, solicitând sancționarea
lui Piotr Topor pentru incomoditățile aduse. Reclamanta a mai relatat că în adresa
Inspectoratului de Poliție Ciocana a depus și alte plângeri cu privire la sancționarea
și a altor persoane care încalcă grav legea. Cu toate acestea, Inspectoratul de Poliție
Ciocana la toate plângerile sale i-a oferit același răspuns, cum că acțiunile lui Piotr
Topor și celorlalte persoane nu întrunesc elementele constitutive ale componenței
de contravenție.

Reclamanta a specificat că drept rezultat al atitudinii pasive a organelor de
drept față de sesizările sale, a fost depunerea unei plângeri către Ministerul

Afacerilor Interne cu solicitarea de a lua atitudine față de permanentele refuzuri ale Inspectoratului de Poliție Ciocana de atragere la răspundere contravențională a lui Piort Topor și sancționarea lui pentru acțiunile ilegale săvârșite, plângere care a fost redirecționată către Inspectoratul de Poliție Ciocana.

A menționat că Inspectoratul de Poliție Ciocana prin răspunsul nr. 16522 din 17 iulie 2017 i-a comunicat că fiind competent să soluționeze cauza contravențională, în conformitate cu materialul acumulat, apreciind probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei, a ajuns la concluzia lipsei în acțiunile lui Piotr Topor a elementelor constitutive a unei contravenții sau infracțiuni. Totodată, în acel răspuns Inspectoratul de Poliție Ciocana a indicat că în cazul în care nu este de acord cu răspunsul dat poate să se adreseze în termen de 30 zile în instanța de judecată.

Reclamanta a mai indicat că la 16 august 2017 s-a adresat către Ministerul Afacerilor Interne, Inspectoratul General de Poliție, Inspectoratul de Poliție Ciocana, cu cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei emise de Inspectoratul de Poliție Ciocana din 17 iulie 2017, cu nr.16522, prin care s-a refuzat în sancționarea lui Piotr Topor și obligarea Inspectoratului de Poliție Ciocana în pornirea unei cauze contravenționale cu eventuala sancționare a lui, care a rămas fără răspuns. Rodica Toporaș a relevat că prin inacțiunile organelor date i-a fost cauzată o suferință morală care ar putea fi reparată prin încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei.

Prin hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca nefondată acțiunea depusă de către Rodica Toporaș în partea anulării răspunsului Inspectoratului de Poliție Ciocana nr. 16522 din 17 iulie 2017 și repararea prejudiciului moral. S-a încetat procesul în partea obligării Inspectoratului de Poliție Ciocana de a porni procesul contravențional cu eventuala sancționare a lui Piotr Topor. (f.d. 76, 80-85)

Prin decizia din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de către Rodica Toporaș, s-a casat hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în partea respingerii ca neîntemeiate a capătului de cerere cu privire la anularea răspunsului Inspectoratului de Poliție Ciocana nr.16522 din 17 iulie 2017 și în partea dată s-a emis o încheiere de încetare a procesului civil. În rest, hotărârea primei instanțe în partea încetării procesului pe capătul de cerere cu privire la obligarea Inspectoratului de Poliție Ciocana de a porni o cauză contravențională în privința lui Piotr Topor, s-a menținut. (f.d. 141, 142-146)

La 23 noiembrie 2018 Rodica Toporaș a declarat recurs împotriva deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și hotărâri instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie constatat încălcarea dreptului la un proces echitabil din motivul că instanța de fond a admis spre judecare o cerere de chemare în judecată care nu era de competența ei și încălcarea dreptului la un proces echitabil și în termen rezonabil din motivul că instanța de fond urma printr-o încheiere motivată în termen de 5 zile să se expună asupra competenței de a examina cererea de chemare în judecată și nu prin hotărâre, după 8 luni de zile. (f.d.150-153)

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat, că instanțele de judecată au judecat o cauză care nu era de competența lor și au emis încheieri de încetare a procesului. Instanțele de judecată ierarhic inferioare în încheierile emise nu au explicat unde urmează să se adreseze cu plângere împotriva instituțiilor care refuză să

examineze plângerile depuse pe marginea abuzurilor și încălcărilor pe care le comite Piotr Topor. Mai mult ca atât, instanța de fond urma să stabilească că nu este competentă să examineze acțiunea dată la momentul depunerii acesteia și nu după examinarea ei în fond.

La 17 decembrie 2018 Piotr Topor a depus referință, solicitând ca cererea de recurs declarată de către Rodica Toporaș să fie considerată inadmisibilă. (f.d.161)

La 02 ianuarie 2019 Ministerul Afacerilor Interne a depus referință, solicitând ca cererea de recurs declarată de către Rodica Toporaș să fie considerată inadmisibilă. (f.d.162-163)

La 04 ianuarie 2019 Inspectoratul General al Poliției a depus referință, solicitând ca cererea de recurs declarată de către Rodica Toporaș să fie considerată inadmisibilă, cu menținerea deciziei instanței de apel. (f.d.166-169)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 20 septembrie 2018, plasată pe site-ul instanței la 12 octombrie 2018, expediată participaților la proces prin intermediul oficiului poștal la 03 noiembrie 2018, confirmare despre recepționarea deciziei de către recurentă la materialele dosarului lipsește. (f.d.147)

În aceste circumstanțe recursul, declarat de către Rodica Toporaș la 23 noiembrie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Rodica Toporaș este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Rodica Toporaș a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Rodica Toporaș asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Rodica Toporaș, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Rodica Toporaș inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Rodica Toporaș, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas